

fik sovet rigtig ud, vilde hun nok komme til sig selv, — hun kunde ikke tro andet. Hvad der var hændet denne skrækkelige Nat, kunde kun være den sidste, svære Krise, der maatte gennemstrides, forinden hun naaede til fuld Klarhed over sig selv. Jytte var jo dog med al sin Uberegnelighed en fornuftig, ja i Grunden en besynderlig nøgtern Pige. Og hun havde jo endnu ikke mistet sin Forstand.

**E**T Par Timer senere stod Fru Bertha ude paa Loggiaen med Hat og Sjal paa for at gaa til Byen, mens Jytte sov. Hun agtede sig ned paa Apoteket for at købe en Æske af et nyt nervestyrkende Præparat, som hun havde hørt saa meget anbefalet. Hun var overbevist om, at det var Jern og Æggehvdestof, Jytte trængte til. Det havde deres Læge i København ogsaa stadig sagt.

I det samme kom Torben op gennem Haven.

»Skal De gaa?« spurgte han.

»Ja — men sæt Dem alligevel ind og hvil Dem et Øjeblik. Saa kan vi bagefter følges ad. Jytte maa desværre holde sig i Sengen idag. Hun var lidt anstrengt igaar efter Turen, og jeg har nu ordineret hende en Dags fuldstændige Hvile.«

Skuffelsen bragte i første Øjeblik Torben ud af Fatning; men saa tænkte han paa, at Jyttes under-